

ΕΤΟΣ 53ον

4 Δεκεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (2740)

Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

«Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ»

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει μία ἀπό τίς πλεόν γνωστές ἀθληφόρους, τὴν ἀγία Βαρβάρα, στὴν ὁποία εἶναι καὶ ἀφιερωμένο τὸ Ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ βίος εἶναι γνωστός. Ἦσαν τὸν ἀναφέρουμε μὲ συντομία. Ἦζησε στοὺς χρόνους τοῦ Μαξιμιανοῦ περὶ τὸ 290 μ.Χ. Ὁ πατέρας τῆς ἦταν Ἕλληνας στὴν καταγωγή καὶ στή θρησκεία. Ἦταν τοπάρχης στό ἀξίωμα καὶ ἄκουγε στό ὄνομα Διόσκουρος. Ὁ πατέρας τῆς ἀνεκάλυψε πὼς ἡ θυγατέρα του ἦταν χριστιανὴ ἀπὸ τὸ παρακάτω περιστατικὸ. Εἶχε ἀποφασίσει νὰ κατασκευάσει κάποιο λουτρό στό σπίτι, τὸ ὁποῖο θὰ εἶχε δύο παράθυρα, ἀλλὰ ἡ χριστιανὴ Βαρβάρα ἔδωσε ἐντολὴ νὰ γίνουν τρία εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τὸ πληροφορήθηκε ὁ Διόσκουρος καὶ τῆς ζήτησε ἐξηγήσεις. Ἡ νεαρὴ Βαρβάρα ὁμολόγησε εὐθαρσῶς τὴν πίστη τῆς. Οἱ συνέπειες τῆς ὁμολογίας ἦταν τραγικές. Ὁ Διόσκουρος ἀπεφάσισε τὸ θάνατο τῆς ἴδιας τῆς κόρης του. Τὴν παρέδωσε στόν ἑπαρχο. Ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζουν τὰ βασανιστήρια τῆς Ἁγίας. Πρῶτα πρῶτα προσπάθησαν μὲ τὴν κολλακεία νὰ τὴν ἀλλιάξουν ὡς πρὸς τὴν πίστη. Ἦστερα μεταχειρίσθηκαν τὰ βασανιστήρια. Τὴν ἔδειραν ἀνηλεῶς, τῆς ἔκαψαν τὰ πλευρά, τῆς ἔκοψαν τοὺς μαστοὺς, τὴν περιέφεραν γυμνὴ στοὺς δρόμους, τὴν ἀπέιλησαν, τὴν ἐκλείσαν στὶς φυλακές καὶ τέλος τὴν ἀποκεφάλισε ὁ ἴδιος ὁ πατέρας τῆς. Ὁ Χριστὸς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν βασάνων τῆς τῆς παρουσιάσθηκε καὶ τὴν ἐνίσχυσε μὲ θεῖο φῶς. Ἡ μνήμη τῆς τιμᾶται στὶς 4 Δεκεμβρίου. Ἦσαν κάνουμε μερικὰ σχόλια πάνω στή ζωὴ τῆς.

Ξεπέρασε τὴ γυναικεία φύση τῆς

Πρῶτα πρῶτα ξεπέρασε τὴ φύση τῆς. Ἐνῶ στὴν ἀρχὴ ὁ διάβολος χρησιμοποίησε τὴν Εὐα, γιὰ νὰ ἐπηρεάσει δυσμενῶς τὸ ἀνθρώπινο γένος, τώρα βλῆνουμε πὼς μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ γυναῖκες μὲ ἀπαλλὴ φύση, πάνω στὴν ὥρα τῆς ἡλικίας, μὲ ἀδύνατα σώματα νὰ νικοῦν ἐκεῖνον πού προηγουμένως τίς καταδυνάστευε, δηλ. τὸ Σα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

Κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθοῦσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

τανά. Οἱ μάρτυρες καὶ μάλιστα οἱ γυναῖκες, ὅσο καὶ καλὴ προαίρεση κι ἂν εἶχαν, δέν θά μπορούσαν νά ἀντέξουν καὶ νά νικήσουν, ἐάν δέν τοὺς ἐνίσχυε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ φοβερότατος θάνατος εὐκόλῃ καταφρονήθηκε καὶ μάλιστα κι ἀπὸ γυναῖκες. Σ' αὐτές ἐφαρμόσθηκε ὁ λόγος τοῦ Παύλου: «τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλιῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῶν γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον» (Φιλιπ. 1, 23), δηλ. τὸ νά πεθάνω καὶ νά ζήσω γιὰ τὸ Χριστό εἶναι προτιμότερο ἀπὸ τὴν τωρινὴ ζωὴ. Οἱ μάρτυρες δὲ μισοῦσαν τὴ ζωὴ, ἀλλ' ἀγαποῦσαν πιὸ πολὺ τὴν ἀλλήν, γι' αὐτὸ καὶ ξεπέρασαν τὴ φύση τους.

Βίωσε τὴ δογματικὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας

Οἱ ἅγιοι βίωσαν τὴ δογματικὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας. Θά μπορούσε ἡ ἁγία Βαρβάρα νά ἀρνηθεῖ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ καὶ νά παραδεχθεῖ ἕνα ἀπρόσωπο, ἀνώτερο ὄν, πού θά μπορούσε κανεὶς νά τοῦ δώσει πολλὰ ὀνόματα. Ἡ Ἁγία δέν πίστευε σὲ μιά ἀφηρημένη δύναμη, ἀλλὰ σὲ συγκεκριμένο πρόσωπο, δηλ. τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ἴδια συνθιζέ νά λέγει: «Ἡ Ἁγία Τριάδα σάν τρισήλιο φῶς φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στὸν κόσμον. Τὸ αἰσθητὸ φῶς τοῦ ἡλίου, εἶναι δημιουργημα καὶ εἰκόνα τοῦ νοητοῦ καὶ προσκυνητοῦ Τρισηλίου Φωτός». Θά μπορούσε κάποιος νά πεῖ πὼς ἡ Ἁγία εἶχε σαφὴ γνώση τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτὸ καὶ εἶχε σταθερὸ καὶ ἀκλόνητο φρόνημα, φιλόχριστο ἦθος, παρρησία σωστή. Οἱ μάρτυρες ζοῦσαν τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ τὴν ὁμολογοῦσαν ἀκόμα καὶ στά φρικτὰ βασανιστήρια. Τὸ δόγμα καὶ τὸ ἦθος εἶναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους. Κανεὶς δέν μπορεῖ νά μιλήσει μὲ θάρρος γιὰ τὸ Χριστό, ἐάν προηγουμένως δέν ἔχει βίωσει τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, προτοῦ εἶλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα κλεισμένοι κάτω ἀπό τόν νόμον, μέχρις ὅτου ἀποκαλυφθῇ ἡ πίστις. Ὡστε ὁ νόμος ἦτο παιδαγωγός μας ἕως ὅτου εἶλθῃ ὁ Χριστός, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως. Τώρα δέ, πού ἦλθεν ἡ πίστις, δέν εἴμεθα πλέον ὑπό παιδαγωγόν, διότι διὰ τῆς πίστεως εἴσθε ὄλοι υιοί Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διότι ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τόν Χριστόν, ἔχετε ἐνδυθῆ τόν Χριστόν. Δέν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἑλλήν, δέν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, **δέν ὑπάρχει ἄρρεν καί θῆλυ**, διότι ὄλοι σεῖς εἴσθε ἕνας ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐάν δέ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καί κληρονόμοι βάσει ὑποσχέσεως. Ἐκεῖνο πού ἐννοῶ εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέν διαφέρει καθόλου ἀπό τόν δούλον, ἄν καί εἶναι κύριος ὄλης τῆς περιουσίας, ἀλλῆλα εἶναι ὑπό τήν ἐξουσίαν ἐπιτρόπων καί διαχειριστῶν μέχρι τῆς προθεσμίας, τήν ὁποίαν ὠρίσε ὁ πατέρας. Ἔτσι καί ἐμεῖς, ὅταν ἦμαστε ἀνήλικοι, ἦμαστε ὑποδουλωμένοι κάτω ἀπό τά στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ὅταν ὁμως συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, τότε ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθηκε ἀπό γυναῖκα καί διετέλεσε ὑπό τόν νόμον, διὰ νά ἐξαγοράσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι κάτω ἀπό τόν νόμον, διὰ νά πάρωμεν τήν υιοθεσίαν.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζῆτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Βαρβάρας

Οἱ μνήμες τῶν μαρτύρων καί μάλιστα τῶν μεγαλομαρτύρων, ὅπως τῆς ἁγίας Βαρβάρας, γίνονται αἰτίες μεγάλης ὠφελείας γιά μᾶς. Βλέποντας τά μαρτύρια τῶν ἁγίων, ὅσοι ἀπό μᾶς εἴμαστε ράθυμοι στήν πνευματική ζωή, συμμαζεύομαστε. Ἐάν μερικοί ἀγωνίζονται πνευματικά, διαβάζοντας τή ζωή τῶν μαρτύρων πιό πολύ ἀγωνίζονται. Ἄν εἴμαστε πτωχοί, καταλαβαίνουμε πῶς ἡ πενία μας δέ μᾶς ἐμποδίζει νά κερδίσουμε τό Θεό. Ἐάν κομπάζουμε γιά τά πλοῦτη καί τά χαρίσματά μας, συγκρίνοντας αὐτά μέ τίς ἀρετές τῶν ἁγίων ἀντιλαμβανόμαστε πόσο στερημένοι ἀπό τά πνευματικά εἴμαστε. Τό σπουδαιότατο μήνυμα ἀπό τίς γιορτές τῶν ἁγίων μαρτύρων εἶναι ἡ βεβαιότητα πῶς ἐκεῖνο πού μένει ἔξω ἀπό τό χρόνο καί τή φθορά εἶναι ὁ Χριστός καί ὅτι ὄλα τά ἄλλα ὑπάρχοντα, ὅπως π.χ. τά πλοῦτη καί ἡ ἐπίγεια ζωή, εἶναι

4 Δεκεμβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ († 760) ὁσίου, Σεραφεῖμ ἐπισκόπου Φαναρίου ἱερομάρτυρος († 1601)..

Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23 - δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4 - 11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16 - 24, Ματθ. κβ' 14.

ΠΩΣ ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

«Ένας τρόπος υπάρχει, για νά μὴν ἔχουμε προβλήματα μὲ τὰ παιδιὰ· ἡ ἀγιότητα. Γίνετε ἅγιοι καὶ δὲν θὰ ἔχετε κανένα πρόβλημα, μὲ τὰ παιδιὰ σας...

Μὴν ἐμπρεάζεσαι ἀπὸ τὸ παιδί, πού ἀντιδρᾷ καὶ μιλᾷ ἄσχημα. Δὲν τὸ θέλει, δὲν μπορεῖ νά κάνει ἀλλιῶς ἐκείνη τὴν ὥρα, ἀλλὰ μετὰ μετανιώνει. Ὅταν, ὄμως, ἐμεῖς, θυμώσουμε, ταυτιζόμαστε μὲ τὸ θέλημα τοῦ δαίμονα καὶ μπαίνουμε ὅλοι μαζί στὸν κύκλο του...

Μὴν πιέξεις τὰ παιδιὰ σου. Αὐτὰ πού θέλεις νά τοὺς πεῖς, νά τὰ λές μὲ τὴν προσευχὴ σου. Τὰ παιδιὰ δὲν ἀκοῦν ἀπὸ τ' αὐτιά, ἀλλὰ μόνο ὅταν ἔρχεται ἡ θεία Χάρη, ἡ ὁποία τὰ φωτίζει καὶ τότε ἀκοῦν αὐτὰ πού θέλουμε νά τοὺς ποῦμε.

Ὅταν θέλεις νά πεῖς κάτι στὰ παιδιὰ σου, πές το στὴν Παναγία κι' αὐτὴ θὰ ἐνεργήσει. Ἡ προσευχὴ σου αὐτὴ θὰ γίνει σ' αὐτὸ πνευματικὸ χᾶδι, πού ἀγκαλιάζει τὰ παιδιὰ καὶ αὐτὸ τὰ ἔλκει. Ἐμεῖς, βλέπεις, κάνουμε μερικές φορές νά τὸ χαϊδέψουμε κι' αὐτὰ ἀντιδρῶν, ἐνῶ σ' αὐτὸ τὸ πνευματικὸ χᾶδι δὲν ἀντιδρῶν ποτέ».

Γέρων Πορφύριος (†)

παροδικὰ καὶ πρόσκαιρα καὶ ὅτι μιά μέρα θὰ ἀλλιάξουν καὶ θὰ καθοῦν. Εἶναι φοβερὸ νά μὴν ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα αὐτοὶ πού θέλουν νά ζήσουν μιά πιὸ συνεπὴ ζωὴ, ὅτι ὁ ἀσύλητος πλοῦτος καὶ ὁ πολῦτιμος μαργαρίτης καὶ ἡ πραγματικὴ ζωὴ εἶναι ὁ Χριστός. Μόνο μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μποροῦμε μὲ συνέπεια νά ζήσουμε τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναπτύσσοντας ἥθος πού εἶχαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες. Ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστιανοῦ ἔχει μέσα τῆς τὸ μαρτυρικὸ ἥθος τῶν ἁγίων καὶ δίνει διαβεβαίωση γιὰ τὴν ἐλπίδα πού τρέφουμε ὅλοι, ὅτι δηλ. ἡ μοναδικὴ καὶ ἄφθαρτη ζωὴ εἶναι ἡ ζωντανὴ σχέση μας μὲ τὸ Χριστό. Ἄς εὐχνηθοῦμε νά ἀποκτήσουμε ὅλοι τὸ ἥθος αὐτό. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδερ. Ἰω.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμόνομο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Ιασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντὴς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>